

بیانات معظم له در دیدار با فرمانده و جمعی از پرسنل نیروی هوایی ارتش بمناسبت سالروز نیروی هوایی - 18 ابهنم / 1375

بسم الله الرحمن الرحيم

برادران عزیز و یادآوران روزهای بزرگ و تجربه های بارز و فراموش نشدنی؛ خیلی خوش آمدید. البته ارتش در بخشهای گوناگونش، همه جا با خود افتخارات بزرگی دارد؛ اما در تاریخ ما، خاطره و یاد نیروی هوایی با این روزها گره خورده است. در همین آغاز سخن، يك استنتاج بزرگ بکنیم که برای همیشه ما به درد می خورد؛ بعد به مطلب مورد نظرمان پردازیم. آن استنتاج، این است که تصمیم گیریهای بموقع و بزرگ، گاهی در سرنوشت يك مجموعه و يك فرد و يك ملت، تأثیرات تعیین کننده ای می گذارد؛ مثل تصمیم گیری آن روز تعدادی از پرسنل نیروی هوایی برای آن کار شجاعانه، که در طول تاریخ نیروی هوایی تا امروز استمرار یافته است و بعد از این هم ان شاءالله برای همیشه استمرار خواهد یافت.

عزیزان من! اصل مطلب این است که دشمنان ملتها، برای تصرف و از پا انداختن و نابود کردن مقاومت آنان، تدابیر گوناگونی را به کار می زنند. یکی از این تدابیر که امروز در جاهایی از دنیا خیلی نمایان است، این است که ارتشهای آن کشورها را قبضه می کنند. وقتی ارتش در يك کشور قبضه بیگانگان شد، در واقع امنیت از فضای سیاسی آن کشور هم رخت بر می بندد. هر جایی که بیگانه لازم بداند، به وسیله این بازوی مسلح، اوضاع آن کشور را درهم و برهم، یا هدایت می کند و یا به کلی دگرگون می سازد.

این، نشان دهنده نقش با اهمیت نیروهای مسلح در کشورها هم هست. در رژیم گذشته ایران هم کم و بیش این طور بود. آنها حتی تصور می کردند که وقتی دستگاه سیاسی این کشور - که خاندان پهلوی هم جزو آنها بودند - مجبور به عقب نشینی شود، باز کارگزاران آنها در نیروهای مسلح ایران خواهند توانست منافع امریکاییها را تأمین کنند. البته آنها ایران و ایرانی و اعتقادات عمیق ما و اصالت ذوات و طینتهای مردم این کشور را نشناخته و بد محاسبه کرده بودند. منظورم صحت و سقم محاسبه آنها نیست؛ منظورم محاسبه عمومی بر روی نیروهای مسلح در کشورهای مختلف است. شما به کشورهایی که ارتشهایشان سرسپرده بیگانگان هستند، نگاه کنید، ببینید که در آن جاها چگونه عمل می کنند و کشورها در چه وضعیتی قرار دارند.

نقطه مقابل آن، این است که در کشوری، ارتش و نیروهای مسلح، با اصلتهای آن کشور چنان ممزوج شوند که خود به مدافع آن ارزشها تبدیل گردند. در کشور ما، این طور است. امروز ارتش در جمهوری اسلامی ایران، يك عنصر تعیین کننده در دفاع از ارزشهای اسلامی و انقلابی است. نیروهای مسلح - ارتش و سپاه و بسیج - کلاً در کشور این گونه اند؛ یعنی خودشان ارکان و استوانه های نظام ارزشی جمهوری اسلامی هستند. البته این وضعیت، آسان به دست نیامده است. عناصر مؤمن در داخل ارتش، به گردن همه ارتش و بخصوص برای پدید آمدن يك چنین وضع مطلوب و رضایتبخشی که امروز بحمدالله دارد، حق حیات دارند. یکی از علل خشم دستگاه استکبار از جمهوری اسلامی هم همین است.

این که می بینید راجع به نظامی گری در جمهوری اسلامی، آن قدر تبلیغات مغرضانه می کنند، علتش این است که می دانند نیروهای مسلح در جمهوری اسلامی، عناصر بیکاره و بی اعتنای به سرنوشت این کشور و ارزشهای اخلاقی و انقلابی نیستند؛ بلکه به شدت پایبندند و در حال آماده کردن خود برای دفاع از این ارزشها هستند. این را می بینند و نمی پسندند. خشم آنها در قالب تبلیغات دروغشان، خود را نشان می دهد. البته تبلیغاتشان واقعاً دروغ است. می گویند ایران برای کشورهای همسایه، تهدید است. این، دروغ است. می گویند ایران با امنیت این منطقه، مخالف

است. این، دروغ و بهتان است. نه این که ما بخواهیم اثبات کنیم دروغ است؛ هر انسان هوشمندی، هر انسان معمولی ای که با مسائل آشناست، می فهمد که اینها معنا ندارد.

اگر منطقه خلیج فارس در امنیت باشد، ما که بیشترین ساحل را در خلیج فارس داریم، بیش از همه از امنیت این منطقه استفاده خواهیم کرد. اگر خلیج فارس، محل حضور بیگانگان نباشد، ما که منافع زیادی در این خلیج پهناور و بزرگ - که مشترک بین ما و کشورهای دیگر است - داریم، بیش از دیگران در امنیت این منطقه سعی خواهیم داشت. این امر طبیعی است. هیچ کس نمی خواهد خانه خودش را ناامن کند. کسانی خلیج فارس را ناامن می کنند که می خواهند از ناامنی و یا لاقلاً از شایعه ناامنی این جا سوءاستفاده کنند و وانمود نمایند که در این منطقه ناامنی است، تا بتوانند سلاح بفروشند، تا بتوانند حضور نظامی پیدا کنند، تا بتوانند نفوذ سیاسی در کشورهای خلیج فارس به دست آورند. این حرف، متعلق به آنهاست؛ والا هر کسی وقتی به جغرافیای منطقه نگاه کند، می فهمد که در این منطقه، ایران اسلامی بیش از دیگر کشورها، به امنیت این منطقه پایبند است. بنابراین، تبلیغات دشمن دروغ است.

اما این تبلیغات دروغ از کجا ناشی می شود؟ از این جا ناشی می شود که شما بیدارید و نیروهای مسلح سرپا هستند. اگر نیروهای مسلح کنار بودند، بی تفاوت و ناکافی بودند، توانایی دفاع از حیثیت و موجودیت خانه خودشان و یا دفاع از ارزشهای و عقاید خویش را نداشتند، دشمن این قدر عصبانی نمی شد. این عکس العمل دشمن، معیار خوبی برای وضعیت ماست. این، یک مطلب اساسی و اصلی است. امروز نیروهای مسلح، این طورند.

البته من باید این نکته را بگویم که بعضی از بخشها در نیروهای مسلح، در پدید آمدن این وضعیت، تأثیر ویژه ای داشتند. از جمله آن بخشهایی که تأثیر داشتند، یکی همین نیروی هوایی است. بحمدالله نیروی هوایی در طول این مدت، کارهای زیادی کرده، فداکاریهای زیادی انجام داده، فرماندهان خوبی داشته و عناصر هدایت کننده و اداره کننده ای در سطوح بالا داشته است که بسیار مؤمن، بسیار خوب، بسیار کارآمد و مقبول همه بوده اند و بعضی از آنها شهید شدند و عده ای هم بحمدالله هستند و این نیرو را اداره و هدایت می کنند. اینها، وضع نیروی هوایی است.

امروز، شما که در نیروی هوایی هستید، برای این که ارزش و شخصیت خودتان را باور کنید، احتیاج ندارید که کسی به شما این را بگوید، یا کسی تعریف خلاف واقعی از شما بکند؛ در پرونده خودتان در نیروی هوایی، شما مجموعه ای از افتخارات، فداکاریهای شکوهمند، پروازهای خوب، کارهای فنی خوب، دفاعهای بجا، حمله های بجا، کارآییهای برجسته و نوسازیهای خوب دارید. اینها، در سابقه و پرونده شماست و کسی هم نمی تواند انکارشان کند. این، اصالت و ارزش نیروی هوایی است.

آنچه من به شما عرض می کنم و از شما می خواهم، این است که به این مقدار نباید اکتفا کنید. نیروی هوایی به احتمال قوی، نقش آینده اش از نقش گذشته اش هم اهمیت بیشتری خواهد داشت. نیروی هوایی، وضع تعیین کننده ای در بسیاری از جاها دارد؛ هم نقش اصلی او که حراست از آسمان کشور و پشتیبانی است و هم نقشهایی که احياناً در مواردی برای نیروی هوایی پیش می آید و آن، تهاجم و برعهده گرفتن نقش اصلی در يك مبارزه و يك جنگ است؛ چه نقش هجومی و چه نقش دفاعی. بنابراین، در جهت پیشرفت نیروی هوایی، باید برای این نیرو به شکل بی نهایت برنامه ریزی کنید. هیچ وقت نگویید که ما این کارها را کردیم و این خوب است و احساس کنید که کافی است و شما را راضی کند. نخیر؛ اگر این طور می خواستیم حرکت کنیم، نیروی هوایی ما به این جا که شما هستید، نمی رسید.

ما در طول جنگ، تعداد زیادی از امکانات هواییمان را از دست دادیم. البته مقداری هم جایگزین کردیم؛ ولی آن مقداری که از دست دادیم، شاید از لحاظ ارزش، از آنچه که جایگزین کردیم، بیشتر باشد. در عین حال، الان نیروی

هوایی ما، از ده سال پیش، از شانزده سال پیش، پیشرفته تر و بهتر و جلوتر است. امروز شما چیزهایی را می دانید، با ابزارهایی آشنا هستید، در میدانهایی تواناییهایی دارید که ده سال پیش نداشتید. یعنی شما روزه روز جلو رفتید؛ در حالی که به قدر اقتضای این جلو رفتن، شما هواپیمای جدید و جنگنده جدید و ابزار جدید نداشتید. البته کشور برای تجهیزات نظامی خودش، بخل نمی ورزد. هر چه گیر شما بیاید، گیر کشور آمده است و برای دفاع از کشور است. هیچ کس بخلی ندارد؛ دشمنان بخل می ورزند. امکانات جهانی، برای برخی از جهتگیریها و برخی از کارها، محدودیت پیدا می کند. محاصره دشمن، گاهی اوقات نمی گذارد آنچه را که انسان می خواهد انجام دهد و تهیه کند. البته این محاصره هم ماندنی و ابدی نیست؛ از بین رفتنی است. کما این که در بسیاری از میدانها، آن محاصره را ما به قدرت خودمان شکستیم، نه به لطف این و آن. هیچ کس لطفی به ما نکرده است. بحمدالله زیر بار منت هیچ قطبی از اقطاب قدرت در جهان نیستیم. جمهوری اسلامی هر کاری کرده است، خودش کرده و با اتکا به نیروی خودش انجام داده است. در زمینه شکستن محاصره ها نیز همین طور بوده است. در این زمینه هم همین گونه است.

پس، این پیشرفت، ناشی از چیست؟ ناشی از تلاش عناصر مؤمن، باشوق و با همت است. عناصری که در هر جایی باشند، محیط خود را ماندگار و مستحکم و غیر قابل تصرف و مایه افتخار برای ملت می سازند. بحمدالله چنین آدمهایی در نیروی هوایی بوده اند، الان هم هستند، کم هم نیستید و علی رغم تبلیغات و فعالیتهای دشمنان، روز به روز هم بیشتر شده اند. امروز جوانان مؤمن و فعال ما، دلهای پرشوق ما، پیشرفتهای روزافزون ما، از ده سال و پانزده سال پیش، بیشتر است؛ چون عناصر بیشترند، کارآمدترند و بحمدالله کم و کیف پیشرفت کرده است. پس، عنصر انسانی است که کارایی دارد.

از رأس نیرو که بحمدالله فرماندهی و مجموعه ستادی سطح بالای نیرو، عناصر مؤمن و مورد قبول و رضایت ما هستند، تا عناصر مختلف از فرماندهیها و مدیریتهای در هر نقطه ای که هستند، باید نسبت به کار خودشان، احساس وظیفه عمیق کنند. همه باید احساس وظیفه کنند. در همه بخشها، در تربیت نیروی انسانی، در سر پا نگهداشتن قدرت، به پرواز در آوردن ابزارها و وسایل پرنده و حفظ و حراست از آسمان کشور - که مهمترین بخش کار این است - در دفاع، در کارهای فنی، در سازندگی، در ابتکار و نوآوری، در کارهای سازماندهی، در آموزش و تربیت علمی، در انضباط نظامی و رعایت این جهات و کلاً در همه چیز باید احساس مسؤولیت کنید و پیشرفت به وجود آورید. همه باید تلاش مضاعف کنند. امروز، دوران سازندگی است. سازندگی شما این است که نیروی هوایی را بسازید. باید این نیرو را بسازید. باید این روند مبارکی را که در ارتش، در نیروهای مسلح و در نیروی هوایی به وجود آمده است، مضاعف کنید. برادران محترم و عزیز در بخشهای عقیدتی و سیاسی هم باید به هدایت دلها و جانها و تقویت ایمانها و این احساس که امروز کشور به کار فعال یکایک آحاد مؤمن و کارآمد نیازمند است، کمک کنند.

ما در دوره بسیار حساسی از عمر کشورمان هستیم. عزیزان من! می دانید که در عمر يك ملت، بیست سال و سی سال و پنجاه سال، يك لحظه گذراست؛ زمان طولانی ای نیست. از روزی که این نهضت شروع شده است تا امروز، در حدود سی و چند سال است. از روزی که این انقلاب پیروز شده است تا امروز، هجده سال است. این سی و چند سال و این هجده سال، در عمر ملتها مثل يك ساعت و يك لحظه گذراست. این لحظه های گذرای حساس، تعیین کننده است؛ مثل این که در عمر شما، گاهی بعضی از روزها و بعضی از ساعتها و بعضی از سالهای کوتاه، تعیین کننده بوده است. مثلاً اگر در دورانی که می توانستید تحصیل کنید، تحصیل کرده باشید، سرنوشت شما يك چیز است و اگر نکرده باشید، يك چیز دیگر است. اگر ورزش کرده باشید، سرنوشتتان يك چیز است و اگر نکرده باشید، يك چیز دیگر است. چنانچه در جوانی، رعایت اخلاق و تهذیب نفس کرده باشید، سرنوشتتان يك چیز است و اگر نکرده باشید، يك چیز دیگر است. در عمر ملتها نیز، همین طور است.

در این لحظات سرنوشت ساز - یعنی در این سالهای انقلاب تا امروز و تا سالها بعد - اگر این ملت، باهمت و پشتکار و هوشمندی و ابتکار، احساس مسؤولیت کند و به آن عمل نماید، سرنوشتش يك چیز خواهد بود و اگر خدای نکرده امروز هم مثل بعضی از گذشتگان ما در دوران قاجار و دوران پهلوی که کوتاهی کردند و سرنوشت این کشور را دهها سال دچار بدبختی و رکود کردند، عمل کنیم، خدای نکرده سرنوشت چیز دیگری خواهد بود. این است که من عرض می کنم خسته نشوید و از تلاش کردن، ابتکار کردن، احساس مسؤولیت کردن، هر لحظه را قدر دانستن؛ از همه توانایی خود برای پیشبرد کاری که به شما سپرده شده است، استفاده کردن، کوتاهی نکنید. هر کدامتان هر کجا هستید - از صدر تا ذیل، در بخشهای مختلف - آن جا را يك سنگر انحصاری و اختصاصی و تعیین کننده به حساب آورید که همین طور هم هست.

از خداوند متعال، برای شما توفیق و هدایت و کمکِ خودش را مسألت می کنم و امیدوارم ان شاءالله هر روزتان بهتر از روزهای گذشته باشد.

والسلام علیکم و رحمةالله و برکاته